

[Miljøministeren.]

henholdsvis de kommunale myndigheders og miljøstyrelsens afgørelser.

Udtrykket »individuel, væsentlig interesse« har af miljøstyrelsen og miljøankenævnet været fortolket i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler. Det vil i sager om miljøbeskyttelse sige, at den, der på grund af bopæl eller lignende forhold til en given virksomhed må formodes at blive berørt af gener fra virksomhedens drift, må anses for klageberettiget. Det vil således normalt være de nærmeste omboende i forhold til virksomheden, der er klageberettigede. Det er dog en forudsætning, at der er tale om en interesse, der kan varetages efter miljøbeskyttelsesloven, hvilket f. eks. ikke er tilfældet for så vidt angår arbejderbeskyttelsesinteresser, idet disse er reguleret i anden lovgivning.

Det nævnte kriterium: »individuel, væsentlig interesse« finder også anvendelse på foreninger eller grupper, der varetager interesser på miljøområdet. Som det fremgik af bemærkningerne til forslaget til lov om miljøbeskyttelse i sin tid, er det afgørende for, om en sådan forening er klageberettiget, at foreningen kan siges at repræsentere en personkreds, hvis individuelle, væsentlige interesser direkte berøres af beslutningen. Er dette ikke tilfældet, f. eks. hvis der er tale om en opinionsdannende forening, har foreningen, som det også fremgår af bemærkningerne, ikke klageadgang, medmindre en klageberettiget person vælger at lade foreningen optræde på sine egne vegne.

I den konkrete sag om godkendelse af slambehandlingsanlægget ved Lynetten har miljøstyrelsen og miljøankenævnet taget stilling til spørgsmålet om klageberettigelse. Miljøstyrelsen har i sin afgørelse afvist at tage sagen op til behandling, idet styrelsen ikke fandt, at NOAH og vejvæsenets arbejderes klub opfyldte lovens kriterier for klageberettigelse eller repræsenterede personer, der var klageberettigede.

Spørgsmålet om, hvem der i den konkrete sag er klageberettiget, afgøres i sidste instans af miljøankenævnet, der, efter hvad jeg har fået oplyst, har stadfæstet miljøstyrelsens afgørelse.

Efter at miljøankenævnet har truffet afgørelse, har jeg ingen mulighed for i den konkrete sag at tage spørgsmålet om klageberetti-

gelse op. Derimod kan spørgsmålet indbringes for domstolene.

Jeg har i anledning af sagen modtaget en henvendelse fra NOAH vedrørende miljøbeskyttelseslovens klageregler. Miljøstyrelsen har oplyst, at der, således som klagereglerne er udformet og fortolket, kan være tilfælde, hvor ingen privatpersoner vil være klageberettigede, f. eks. fordi den pågældende virksomhed ligger langt fra boligbebyggelse. På den anden side må det erkendes, at der f. eks. i sager om luftforurening kan være tilfælde, hvor privatpersoner, som bor i længere afstand fra den pågældende virksomhed, vil kunne blive mest berørt af forureningen og derfor vil være klageberettigede.

Med hensyn til den konkrete sag vil jeg gerne fremhæve, at miljøstyrelsen har oplyst, at styrelsen under hovedstadsrådets behandling af sagen har været rådspurgt om en række tekniske spørgsmål, og at vilkårene for godkendelsen ikke har givet styrelsen anledning til bemærkninger.

Af Ivar Hansen (V) til statsministeren (18/3 77):

»Vil statsministeren indskærpe sin tidligere cirkulæreskrivelse om ministeriers og styrelseres pligt til at tilstille betænkninger m. v. til folketingets medlemmer, de politiske partiers sekretariater og andre?«

(Spm. nr. 54).

Begrundelse.

I en skrivelse af 2. april 1969 har statsministeren til ministerier og styrelser indskærpet, at samtidig med offentliggørelsen af betænkninger, rapporter o. lign. skal eksemplarer af de pågældende dokumenter fremsendes til andre interesserede. Det må f. eks. være folketingets medlemmer, folketingsgruppernes sekretariater, de politiske partier m. fl. Cirkulæreskrivelsen er tidligere indskærpet, men bliver ikke overholdt.

Det er meget generende for folketingets medlemmer, herunder selvfølgelig navnlig ordførerne og udvalgsformændene, at de gang på gang får henvendelser fra pressen om kommentarer f. eks. til betænkninger, der er tilstillet pressen endog i forbindelse med pressemøder, men som den pågældende minister ikke har villet have ulejlighed med at tilsende folketingets medlemmer eller de politiske partier.